

[Keld Andersen]

propriationer og andre ting, idet det indeholder en udtalelse fra justitsministeriet.

Jeg vil gerne af historiske grunde, for at man kan se, i hvilken udstrækning folketingsmedlemmerne hjælpes, citere nederst s. 3 i bilag nr. 84, og jeg siger på forhånd, at det kan være, man skal spidse øren, for jeg håber ikke, jeg citerer forkert:

»Efter justitsministeriets opfattelse må de øvrige synspunkter af ekspropriationsretlig karakter, der er anført ovenfor under pkt. 3 om indbetaling af en stedsevarende ydelse til kommunen som den foreslåede. . .«

Jeg håber, at jeg under det udvalgsarbejde, der allerede er bebudet mellem anden og tredje behandling, kan få en redegørelse for, hvad den sætning, jeg her læste op, og som er korrekt citeret, egentlig dækker. Men det er rystende, at det er den juridiske bistand, folketingets medlemmer får til at afgøre slige ting.

Vi vil som sagt ikke udelukke, at disse 60 underskrifter bliver samlet, således at lovens ikrafttrædelse kan udskydes, indtil nyvalg til folketinget har fundet sted, og så må vi håbe, at der til den tid er et andet flertal i folketinget, som kan udarbejde et nyt og mindre ambitiøst forslag end det, den socialdemokratiske regering her har fremsat.

Lad mig sige afslutningsvis, at det konservative folkeparti gerne medvirker til en byfornylsesindsats, men vi er af den opfattelse, at den nuværende saneringslov, måske med nogle mindre ændringer, som den tidligere ordfører var inde på, udmærket kan være rammen om en byfornylsesaktivitet i en år-række. Således fremgår det klart af saneringslovens formålsparagraf, at denne lov er andet og mere end en nedrivningslov. Desuden er der i de senere år gennemført en række saneringsplaner i flere provinsbyer, som klart har påvist, at saneringsloven også i praksis kan anvendes som byfornylseslov; jeg kan blot som eksempel nævne pilotprojekter i Helsingør.

Der er fortsat tid for boligministeren til at få flere i tale om dette lovforslag, men skal man gøre sig håb om at få det konservative folkeparti i tale, skal det være med et lovforslag, der er mindre ambitiøst og med andre ekspropriationsbestemmelser end dem, ministeren lægger op til med dette lovforslag. Allerhelst så jeg gerne, at boligministeren tog imod en opfordring til at lade dette lovforslag

slag oversomme, således at der blev yderligere tid til i folketingets boligudvalg og sammen med andre virkelig at gennemgå dette lovforslag, så der kunne luges endnu nogle tidsler ud deraf – der er masser at luge af endnu.

Kirsten Jacobsen (FP):

Dette virker en smule besynderligt. Siden vi startede kl. 10, har vi gang på gang rejst os op og stemt for, at der skal pålægges befolkningen øgede byrder, fordi vi er i en meget uheldig økonomisk situation. Med sit snævre flertal har regeringen og dens forligspartier gennemført dette på alle de tidligere punkter på dagsordenen. Man kan være enig eller uenig i den måde, de gør det på, men kendsgerningerne er i hvert fald nu på dette tidspunkt af dagen, at vi har brugt mange timer til at pålægge befolkningen øgede byrder, men så kommer vi til næste punkt på dagsordenen, og så siger den samme regering og de samme forligspartier: nu har vi fået skillinger i kassen, nu skal vi vel nok bruge dem fornuftigt. Og så kommer man med et fuldstændig forskruet og ambitiøst projekt om, at nu skal vi altså bare bruge 25 mia kr. eller 30 mia kr. til en eller anden udefineret forsøgsordning.

Jeg synes nok, det er at sætte ambitionsniveauet meget højt, når man vil prøve at rette op på 50 års forsyndelser lige på én gang. Jeg ved godt, det er blevet moderne, at forskellige ministre vil sætte en eller anden efterskrift over sig selv, men jeg synes, det havde klædt vores boligminister meget bedre, hvis han havde ladet den efterskrift stå over ham, at det var ham, der forhindrede, at rentefradragsaftalen blev gennemført; det havde befolkningen om føje år været mere glad for, end at man arbejder så intenst for at få gennemført dette her.

Jeg må give de tidligere ordførere ret i, at lovforslagene ikke er ordentligt gennearbejdet; det er ikke engang kun i boligudvalget, de ikke er ordentligt gennearbejdet, det er de heller ikke i ministeriet. Der er utallige ting, som man ikke er i stand til at svare på, og hvor vi får standardsvaret, som vi synes er morsomt, når ministeren slår ud med hænderne og smiler og siger: ja men det går nok. Hvis det nu var pebernødder, vi talte om, gjorde det jo ikke så meget – sådan et flop ind imellem er tilladt enhver – men her taler